

[Arbejds- og Socialministeren.]

for mig har været Anledning dertil. I øvrigt maa jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig lidt ejendommeligt, at man retter en saadan Forespørgsel til mig, efter at det dog maa være gaaet op for de allerfleste, som følger de her nævnte Forhold, specielt med Hensyn til, at Landbruget skulde kunne gennemføre sin Produktion, at der fra Arbejds- og Socialministeriets Side er gjort et meget energisk, og jeg synes ogsaa et betydningsfuldt Arbejde for at gennemføre denne Produktion til Trods for alle de Vanskeligheder, der er og har maattet være, hvor visse Interesser, knyttet til Landbruget, er tørnet sammen med andre Interesser, f. Eks. knyttet til Tørveskæring o. lign. Det forekommer mig, at alene den Omstændighed, at jeg gennemførte — med megen Modstand, kan jeg i øvrigt sige — en Lovgivning til Sikring af Landbrugets Arbejdskraft i afvigte Sæson, giver Udtryk for redelige Bestræbelser for at sikre vort Landbrug dets Produktion, og det forekommer mig ogsaa, at man i Stedet for om jeg saa maa sige at mistænkeliggøre hellere skulde have erkendt, at der er gjort et stort Arbejde, maaske endda et Arbejde ud over det, vi egentlig var forpligtede til at gøre, for at hjælpe Landbruget ud over de vanskelige Forhold.

Den ærede Forespørger talte om gentagne Forstyrrelser i Arbejdsfreden fra fagorganiserede Arbejderes Side, og han nævnte Hørruskning og Optagning af Sukkerroer samt Strejken ved Karlskaarde. Med Hensyn til Hørruskning ved jeg ikke, hvad der sigtes til. Jeg ved godt, at der har været nogle Vanskeligheder med at faa fastsat Priserne, men det kan da ikke berettigede til at rette Forespørgsel til mig, naar jeg ikke har været stillet over for de enkelte konkrete Tilfælde. Med Hensyn til Optagning af Sukkerroer kan jeg oplyse, at vi har været meget stærkt medvirkende bl. a. paa den Maade, at vi har overført Arbejdskraft fra de Beskæftigelsesforanstaltninger, der var i Gang paa Lolland-Falster, for at sikre Sukkerroedyrkerne den nødvendige Arbejdskraft. Vi er endog gaaet saa vidt, at vi har taget 150 Mand fra Jernbaneanlæg ved Nykøbing og overført dem til Sukkerroemarkerne. Et Spørgsmaal om, at nogle Arbejdere har nægtet at tage Arbejde i Roemarkerne, og at man har lukket en Afdeling, er til Undersøgelse, og jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at sige, hvad den Undersøgelse vil føre til.

Hvad Strejken ved Karlskaarde angaar, er det jo desværre rigtigt, at denne Strejke har fundet Sted, men den har vist sig at

have en vis Berettigelse, idet de Forhandlinger, der var ført her i København for det saakaldte Akkordlønsudvalg, som er nedsat i Henhold til Beskæftigelsesloven, ikke var ført paa redelig Vis fra den ene Parts Side; man havde fremstillet Forholdene anderledes, end de var, og paa Grundlag deraf fastsat en Pris, der var alt for lav, en Pris, som saa blev forhøjet, efter at Akkordlønsudvalget var taget over for at undersøge Forholdene paa Stedet; Prisen blev sat op, jeg tror fra 70 Øre til 1 Kr. pr. Kubikmeter. Der har altsaa været en vis Baggrund for Utilfredsheden, og saa har Loven virket saaledes, som det var Forudsætningen. Da Prisen nu er fastsat, efter at Akkordlønsudvalget ved Selvsyn har undersøgt Forholdene, gaar Arbejdet igen sin Gang.

Hvad særlig den saakaldte Stensmark-Sag angaar, er det ikke efter Forespørgselsens Ordlyd klart, hvad den ærede Forespørger sigter til, og navnlig staar det mig ikke klart, hvad det er, han mener der burde foretages; men da det her er et bestemt Tilfælde, der sigtes til, og de øvrige Tilfælde ikke har været nævnt for mig, har jeg taget dette specielle Tilfælde op til Undersøgelse for at se, hvad det egentlig drejede sig om.

Efter de fremskaffede Oplysninger er Forholdet det, at en Gaardejer i Nærheden af Grenaa havde truffet Aftale med nogle ledige Tekstilarbejdere i Grenaa om, at disse skulde optage Kartofler for ham for 1 Kr. 75 Øre pr. 100 løbende Favne efter Maskine. Den trufne Aftale var dog formentlig af en rent foreløbig Karakter, men det skal jeg komme tilbage til om lidt.

Da Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdeling i Grenaa blev bekendt med dette Forhold, satte den sig i Forbindelse med Tekstilarbejdernes Formand og meddelte, at Prisen paa det paagældende Arbejde ifølge Dansk Arbejdsmands Forbunds Priskurant for Randers med flere Amter er 2 Kr. 50 Øre pr. 100 Favne, og at Tekstilarbejderne derfor ikke burde arbejde under denne Pris. Saa forlangte Tekstilarbejderne ogsaa 2 Kr. 50 Øre pr. 100 Favne, men Gaardejeren nægtede at betale denne Pris. Han har derefter ladet Arbejdet udføre ved Gaardens egne Folk samt Naboer og andre, der ikke havde noget med Fagforbundet at gøre, og hævder, at Gaardens Arbejde er blevet forsinket paa denne Maade, idet andet Landbrugsarbejde i den Tid, det tog at optage Kartoflerne, ikke er blevet udført.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt den i Priskuranten ansatte Løn for Kar-